

**EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EY) N:o 1745/2003,
annettu 12 päivänä syyskuuta 2003,
vähimmäisvarantojen soveltamisesta
(EKP/2003/9)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 19.1 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 134/2002⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2532/98⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vähimmäisvarantojen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1998 annettua Euroopan keskuspankin asetusta (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15)⁽⁴⁾ on muutettu merkittävästi kaksi kertaa. Ensinnäkin 31 päivänä elokuuta 2000 annetulla Euroopan keskuspankin asetuksella (EY) N:o 1921/2000 (EKP/2000/8)⁽⁵⁾ otettiin käyttöön luottolaitoksia koskeviin sulautumisiin ja jakautumisiin liittyvät erityiset menettelyt, jotta voitiin selvittää näiden laitosten velvollisuuksia vähimmäisvarantojen osalta. Tämän jälkeen 18 päivänä huhtikuuta 2002 annetulla Euroopan keskuspankin asetuksella (EY) N:o 690/2002 (EKP/2002/3)⁽⁶⁾ muutettiin tehokkuussyistä myös muita säännöksiä sen selventämiseksi, että varantovelvoitteita sovelletaan myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin; lisäksi vahvistettiin yleinen sääntö, jonka mukaan luottolaitokset vapautetaan automaattisesti varantovelvoitteesta koko siltä pitoajanjaksoilta, jonka kuluessa niiden toiminta lakkaa, ja selvennettiin, että laitoksen velat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella sijaitsevalle saman yhteisön sivukonttorille tai pääkonttorille on sisällytettävä varantopohjaan. Nyt kun asetusta (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) muutetaan vielä uudelleen, kyseiset säännökset olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi muotoiltava uudelleen yhdeksi säädökseksi.
- (2) Perussäännön 19.1 artiklassa määrätään, että jos Euroopan keskuspankki (EKP) päättää edellyttää rahaliittoon osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneilta luottolaitoksilta vähimmäisvarantojen pitämistä, nämä varannot on pidettävä EKP:ssä ja rahaliittoon osallistu-

vissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä. Varantojen pitäminen yksinomaan rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa olevilla tileillä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

- (3) Tehokkuussyistä on myös täsmennettävä sääntöjä, jotka koskevat vaadittavien vähimmäisvarantojen laskentaa ja ylläpitoa sekä tietojen antamista ja tarkistamista.
- (4) Maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereiden luokkaan kuuluviin velkoihin sovellettavien vakiovähennysten tulisi perustua luottolaitosten liikkeeseen laskemien ja muiden luottolaitosten, EKP:n sekä rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien hallussa olevien instrumenttien määrään suhteessa näiden liikkeeseen laskettujen instrumenttien avoimena olevaan kokonaisuutena euroalueen laajuisesti lasketuna, jotta pankkienväliset velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle.
- (5) Vähimmäisvarantojen pitoajanjaksoja koskeva aikataulu mukautetaan pääsääntöisesti niitä EKP:n neuvoston kokouksia koskevaan aikatauluun, joissa on tarkoitus arvioida kuukausittaista rahapolitiikan viritystä.
- (6) Tarvitaan erityisiä vähimmäisvarantojen ilmoittamis- ja hyväksymismenettelyjä, jotta laitokset saavat ajoissa tiedon vähimmäisvarantoihin liittyvistä velvollisuuksistaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla' EU:n jäsenvaltiota, joka on ottanut euron käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti,
- 'rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla' rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallista keskuspankkia,
- 'eurojärjestelmällä' EKP:tä ja rahaliittoon osallistuvia kansallisia keskuspankkeja,

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 24, 26.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 356, 30.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Asetus EKP/2000/8, annettu 31 päivänä elokuuta 2000, vähimmäisvarantojen soveltamisesta annetun EKP:n asetuksen (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) sekä rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta annetun EKP:n asetuksen (EY) N:o 2819/98 (EKP/1998/16) muuttamisesta (EYVL L 229, 9.9.2000, s. 34).

⁽⁶⁾ Asetus EKP/2002/3, annettu 18 päivänä huhtikuuta 2002, vähimmäisvarantojen soveltamisesta annetun asetuksen EKP/1998/15 muuttamisesta (EYVL L 106, 23.4.2002, s. 9).

- 'laitoksella' rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteisöä, jolta EKP voi perussääntönsä 19.1 artiklan nojalla vaatia vähimmäisvarantojen pitämistä,
- 'varantotilillä' laitoksen tiliä rahaliittoon osallistuvassa kansallisessa keskuspankissa; tilin saldo päivän päättyessä otetaan huomioon laitoksen varantovelvoitteen täyttymistä laskettaessa,
- 'varantovelvoitteella' laitosten velvollisuutta pitää vähimmäisvarantoja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien varantotileillä,
- 'velvoiteprosentilla' jollekin tietylle varantopohjan erälle 4 artiklassa täsmennettyä prosenttiosuutta,
- 'pitoajanjaksolla' ajanjaksoa, jolta varantovelvoitteiden noudattaminen lasketaan ja jolloin vähimmäisvarantoja on pidettävä varantotileillä,
- 'päivän päättyessä lasketulla saldolla' saldoa sinä ajankohdalla, jona eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmän mahdolliseen käyttöön liittyvät maksut ja kirjaukset on saatu päätökseen,
- 'KKP-pankipäivällä' mitä tahansa päivää, jona tietty rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki on avoinna eurojärjestelmän rahapolitiittisten operaatioiden toteuttamista varten,
- 'jossakin maassa olevalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittautunut mihin tahansa rahaliittoon osallistuvaan jäsenvaltioon Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁽¹⁾ 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla,
- 'tervehdyttämismenettelyllä' toimenpiteitä, joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa jonkin laitoksen rahoitusasema ja jotka saattavat vaikuttaa kolmansien osapuolten olemassa oleviin oikeuksiin; mukaan luetaan toimenpiteet, joihin liittyy maksujen lykkäämismahdollisuus, täytäntöönpanon keskeyttäminen tai vaateiden vähentäminen,
- 'selvitystilamenettelyllä' laitosta koskevaa kollektiivista menettelyä, joka välttämättä edellyttää rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeudellisten viranomaisten tai muun toimivaltaisen viranomaisen puuttumista asiaan varojen realisoinniseksi näiden viranomaisten valvonnassa, mukaan lukien tilanteet, joissa oikeudenkäynti päätetään akordilla tai muulla vastaavalla toimenpiteellä,
- 'sulautumisella' menettelyä, jossa yksi tai useampi luottolaitos (sulautuvat laitokset), jotka purkautuvat selvitysmenettelyttä, siirtävät kaikki varansa ja velkansa toiselle luottolaitokselle (vastaanottava laitos), joka voi olla vastaperustettu luottolaitos.

- 'jakautumisella' menettelyä, jossa yksi luottolaitos (jakautuva laitos), joka purkautuu selvitysmenettelyttä, siirtää kaikki varansa ja velkansa useammalle kuin yhdelle laitokselle (vastaanottavat laitokset), jotka voivat olla vastaperustettuja luottolaitoksia.

2 artikla

Varantovelvoitteen alaiset laitokset

1. Varantovelvoitteita sovelletaan seuraaviin laitosryhmiin:
 - a) luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽²⁾ 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määritellyt muut luottolaitokset kuin rahaliittoon osallistuvat kansalliset keskuspankit;
 - b) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti määriteltujen muiden luottolaitosten kuin rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien saman direktiivin 1 artiklan 3 kohdan mukaiset sivukonttorit; näihin kuuluvat sellaisten luottolaitosten sivukonttorit, joiden kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka ei ole rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa.

Varantovelvoitteet eivät koske rahaliittoon osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten sivukonttoreita, jotka sijaitsevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella.

2. Laitos vapautetaan varantovelvoitteesta sen tarvitsematta hakea tällaista vapautusta sen pitoajanjakson alusta, jonka kuluessa laitoksen toimilupa peruutetaan tai toimiluvasta luovutaan taikka jonka kuluessa rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion oikeusviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen päättää laitokseen kohdistuvan selvitystilamenettelyn aloittamisesta.

EKP voi syrjintää harjoittamatta vapauttaa seuraavat laitokset varantovelvoitteista:

- a) laitokset, jotka ovat tervehdyttämismenettelyn kohteena;
- b) laitokset, joiden tapauksessa EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän tarkoitus ei toteutu varantovelvoitteiden asettamisella. Vapauttamispäätöksiä tehdessään EKP ottaa huomioon ainakin yhden seuraavista kriteereistä:
 - i) laitoksen toiminnoilla on jokin erityistarkoitus;

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL 126, 26.5.2000, s. 1, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna direktiivillä 2000/28/EY (EYVL 275, 27.10.2000, s. 37).

- ii) laitos ei harjoita aktiivista pankkitoimintaa kilpailen muiden luottolaitosten kanssa;
- iii) kaikki luottolaitoksen talletukset on osoitettu alueellista ja/tai kansainvälistä kehitysapua palveleviin tarkoituksiin.

3. EKP julkaisee luettelon varantovelvoitteen alaisista laitoksista. Samoin se julkaisee luettelon myös niistä laitoksista, jotka on vapautettu varantovelvoitteesta muista syistä kuin tervehdyttämismenettelyn vuoksi. Laitokset voivat käyttää näitä luetteloita todetakseen, onko niillä velkoja toiselle varantovelvoitteen alaiselle laitokselle. Näiden luetteloiden perusteella ei kuitenkaan voida todeta, ovatko laitokset varantovelvoitteen alaisia tämän 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. Laitoksen varantopohjaan kuuluvat seuraavat velat (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäätösten mukaisesti, joista säädetään rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta 22 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan keskuspankin asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) ⁽¹⁾), jotka johtuvat varainhankinnasta:

- a) talletukset;
- b) liikkeeseen lasketut velkapaperit.

Jos laitoksella on velkaa saman yhteisön sivukonttorille tai pääkonttorille, joka sijaitsee rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ulkopuolella, sen on sisällytettävä nämä velat varantopohjaan.

2. Seuraavia velkoja ei sisällytetä varantopohjaan:

- a) velat muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luetteloon 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti; ja
- b) velat EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille.

Tämän säännöksen soveltamiseksi laitoksen tulee voida näyttää toteen asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille niiden velkojen todellinen määrä, jotka sillä on muulle laitokselle, jota ei ole merkitty EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmästä vapautettujen laitosten luetteloon, ja EKP:lle tai rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille, jotta nämä velat voidaan jättää varantopohjan ulkopuolelle. Ellei tällaista näyttöä pystytä esittämään maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereista, laitos voi tehdä maturiteetiltaan enintään kahden vuoden velkapapereidensa avoimna

olevasta kannasta vakiovähennyksen varantopohjan laskemiseksi. EKP julkaisee vakiovähennysten määrän samalla tavoin kuin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua luetteloa.

3. Laitoksen on laskettava tietyn pitoajanjakson varantopohja niiden tietojen perusteella, jotka koskevat pitoajanjakson alkamiskuukautta kahdella kuukaudella edeltävää kuukautta. Laitoksen on ilmoitettava varantopohja asianomaiselle rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankille niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäätösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13).

4. Niiden laitosten osalta, joille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 2 artiklan 2 kohdan mukainen poikkeus, varantopohja lasketaan kyseisessä asetuksessa olevan liitteen II mukaisesti ilmoitettujen vuosineljänneksen lopun tietojen perusteella kolmea perättäistä pitoajanjaksoa varten, joista ensimmäinen alkaa kolmantena kuukautena vuosineljänneksen lopun jälkeen. Näiden laitosten on ilmoitettava vähimmäisvarantonsa 5 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Velvoiteprosentit

1. Seuraaviin velkaeriin sovelletaan velvoiteprosenttia 0 (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäätösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)):

- a) yli 2 vuoden määräaikaistalletukset;
- b) talletukset, joiden irtisanomisaika on yli 2 vuotta;
- c) takaisinostosopimukset eli repot;
- d) yli 2 vuoden velkapaperit.

2. Kaikkiin muihin varantopohjaan sisältyviin velkoihin sovelletaan 2,0 prosentin velvoitetta.

5 artikla

Vähimmäisvarantojen laskeminen ja ilmoittaminen

1. Kunkin laitoksen vähimmäisvarantojen määrä tietynä pitoajanjaksona lasketaan soveltamalla varantopohjan kuhunkin erään tälle ajanjaksolle määriteltyjä velvoiteprosentteja, kuten 4 artiklassa on esitetty. Vaadittujen vähimmäisvarantojen määrä, jonka asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki sekä laitos ovat määritelleet tässä artiklassa mainittujen menettelyjen mukaisesti, on perustana i) vähimmäisvarantotaletuksille maksettavalle korolle sekä ii) sen arvioimiselle, onko laitos täyttänyt velvollisuutensa pitää vaaditun suuruista vähimmäisvarantoa.

⁽¹⁾ EYVL L 333, 17.12.2001, s. 1.

2. Jollei 11 ja 13 artiklasta muuta johdu, kullekin laitokselle myönnetään 100 000 euron suuruinen vähennys vaadittujen vähimmäisvarantojen määrästä.

3. Kukin rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki määrittelee menettelyt laitospohjaisten varantovelvoitteiden ilmoittamiseksi seuraavien periaatteiden mukaisesti. Joko asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki tai laitos tekee aloitteen laitokselta vaadittavien vähimmäisvarantojen laskemiseksi kyseistä pitoajanjaksoa varten tilastotietojen sekä asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklan mukaisesti ilmoitetun varantopohjan perusteella. Laskemisen suorittava osapuoli ilmoittaa lasketun vaadittujen vähimmäisvarantojen määrän toiselle osapuolelle viimeistään kolme KKP-pankkipäivää ennen pitoajanjakson alkua. Asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi asettaa aikaisemman määräajan vaadittavien vähimmäisvarantojen ilmoittamiselle. Se voi myös täsmentää lisämääräaikoja, joita laitoksen on noudatettava antaessaan tietoja korjauksista varantopohjaan ja ilmoitettuihin vähimmäisvarantoihin. Jos laitos käyttää väärin rahaliittoon osallistuvan keskuspankin sille antamaa mahdollisuutta tehdä korjauksia varantopohjaan ja vähimmäisvarantoihin, kansallinen keskuspankki voi peruuttaa kyseisen laitoksen luvan tehdä korjauksia. Osapuolen, jolle ilmoitus on tehty, on hyväksyttävä lasketut vähimmäisvarannot viimeistään pitoajanjakson alkamista edeltävänä KKP-pankkipäivänä. Mikäli osapuoli, jolle ilmoitus on tehty, ei ole vastannut ilmoitukseen pitoajanjakson alkamista edeltävänä KKP-pankkipäivänä, sen katsotaan hyväksyneen laitokselta vaadittavien vähimmäisvarantojen määrän kyseisen pitoajanjakson osalta. Kun laitoksen vähimmäisvarannot on hyväksytty tietyn pitoajanjakson osalta, niitä ei voi enää korjata.

4. Rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien on julkaistava luettelo vähimmäisvarantotietojen ilmoittamiselle ja hyväksymiselle asetetuista määräajoista tässä artiklassa mainittujen menettelyjen täytäntöönpanoa varten.

5. Mikäli laitos ei toimita asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklassa täsmennettyjä tilastotietoja, asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki antaa sille tiedon kyseis(t)en pitoajanjakso(je)n osalta vaadittavien vähimmäisvarantojen määrästä, joka arvioidaan laitoksen toimittamien aikaisempien tietojen ja muiden mahdollisten tietojen perusteella ja joka on ilmoitettava ja hyväksyttävä tässä artiklassa mainittua menettelyä noudattaen. Tämä ei kuitenkaan rajoita neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan soveltamista eikä EKP:n oikeutta määrätä seuraamus EKP:n tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä.

6 artikla

Varantotalletukset

1. Laitoksen on pidettävä vähimmäisvarantojaan yhdellä tai useammalla varantotilillä kunkin sellaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisessa keskuspankissa, jossa laitoksella on toimipaikka; varannon määrä lasketaan sen varantopohjan mukaan, joka laitoksella kussakin jäsenvaltiossa on. Varantotilit ovat euromääräisiä. Laitosten selvitystilejä rahaliittoon osallistuvissa kansallisissa keskuspankeissa voidaan käyttää varantotileinä.

2. Laitos on täyttänyt varantovelvoitteensa, jos sen varantotilien pitoajanjakson kattava keskimääräinen saldo päivän päättyessä on vähintään yhtä suuri kuin kyseiselle pitoajanjaksolle 5 artiklassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti määriteltä määrä.

3. Jos laitoksella on jäsenvaltiossa useampi kuin yksi toimipaikka, laitoksen kotipaikka tai hallinnollinen päätoimipaikka — mikäli se sijaitsee kyseisessä jäsenvaltiossa — vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Jollei laitoksella ole kotipaikkaa eikä hallinnollista päätoimipaikkaa kyseisessä jäsenvaltiossa, sen tulee nimetä tässä jäsenvaltiossa sijaitseva sivukonttori, joka vastaa laitoksen varantovelvoitteen täyttämistä. Kaikki näiden toimipaikkojen varantotalletukset lasketaan yhteen laitoksella tässä jäsenvaltiossa olevan kokonaisvarantovelvoitteen täyttämiseksi.

7 artikla

Pitoajanjakso

1. Pitoajanjakso alkaa sellaisen EKP:n neuvoston kokouksen jälkeisenä perusrahoitusoperaatioiden maksujen suorituspäivänä, jossa on tarkoitus tehdä kuukausittainen arvio rahapolitiikan virityksestä, jollei EKP:n neuvosto päättä muuttaa aikataulua jäljempänä 2 kohdan mukaisesti. EKP:n johtokunta julkaisee pitoajanjaksoja koskevan aikataulun vähintään kolme kuukautta ennen kunkin kalenterivuoden alkamista. Aikataulu julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* sekä EKP:n ja rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien verkkosivuilla.

2. EKP:n neuvosto päättää aikataulun muutoksista, jos tämä on tarpeen poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, ja johtokunta julkaisee muutetun aikataulun samalla tavoin riittävän ajoissa ennen sen pitoajanjakson alkua, jota muutos koskee.

8 artikla

Varantotalletusten korollisuus

1. Vähimmäisvarantotalletuksille maksetaan korkoa, joka on EKP:n (kalenteripäivien määrällä painotettu) keskimääräinen korko eurojärjestelmän perusrahoitusoperaatioille pitoajanjakson aikana seuraavan kaavan mukaan (tulos pyöristetään lähimpään senttiin):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Tässä

R_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t ;

H_t = pitoajanjakson t keskimääräinen päivittäinen vähimmäisvarantotalletus;

- n_t = kalenteripäivien lukumäärä pitoajanjakson t aikana;
- r_t = vähimmäisvarantotalletukselle maksettava korko pitoajanjaksolta t ; korkoprosentti pyöristetään kahteen desimaaliin;
- i = pitoajanjakson t :s kalenteripäivä;
- MR_i = marginaalikorko viimeisimmässä sellaisessa perusrahoitusoperaatiossa, jonka maksut suoritetaan kalenteripäivänä i tai ennen sitä päivää.

2. Korko maksetaan toisena KKP-pankkipäivänä sen pitoajanjakson päättymisestä, jonka aikana korko kertyy.

9 artikla

Tarkistusvelvollisuus

Rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla on oikeus tarkistaa niiden tietojen paikkansapitävyys ja laatu, jotka laitokset toimittavat osoittaakseen varantovelvoitteen täyttämisen asetuksen (EY) N:o 2531/98 6 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta EKP:n oikeutta käyttää itse tätä oikeutta.

10 artikla

Vähimmäisvarantojen pitäminen välillisesti välittäjän kautta

1. Laitos voi anoa lupaa pitää kaikkia vähimmäisvarantojaan välillisesti samassa jäsenvaltiossa olevan välittäjän kautta. Välittäjä on varantovelvoitteen alainen laitos, joka normaalistikin hoitaa vähimmäisvarantojen pidon lisäksi osan sen laitoksen hallinnosta (esim. treasury-toiminto), jonka välittäjänä se toimii.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua lupaa vähimmäisvarantojen pitämiseen välittäjän kautta koskeva hakemus osoitetaan sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, johon hakija on sijoittautunut. Hakemukseen on liitettävä jäljennös välittäjän ja hakijan välisestä sopimuksesta, jossa kumpikin osapuoli antaa järjestelyä koskevan suostumuksensa. Sopimuksessa on myös täsmennettävä, haluaako hakija käyttää eurojärjestelmän maksuvalmiusjärjestelmää ja osallistua sen avomarkkinaoperaatioihin. Sopimuksen irtisanomisajan on oltava vähintään 12 kuukautta. Jos nämä ehdot täyttyvät, asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi myöntää hakijalle luvan pitää vähimmäisvarantoja välittäjän kautta, jollei tämän artiklan 4 kohdan säännöksistä muuta johdu. Lupa tulee voimaan luvan myöntämispäivää seuraavan ensimmäisen pitoajanjakson alusta lukien, ja se on voimassa edellä mainitun osapuolten välisen sopimuksen voimassaoloajan.

3. Välittäjän on pidettävä vähimmäisvarantoja EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän yleisten ehtojen mukaisesti. Varantovelvoitteiden noudattamisesta ovat vastuussa sekä välittäjä että laitokset, joiden puolesta välittäjä toimii. Jollei varantovelvoitteita noudateta, EKP voi määrätä käytettävissä olevia seuraamuksia välittäjälle ja laitokselle, jonka puolesta välittäjä toimii, tai kummallekin siitä riippuen, mikä taho on laiminlyönyt velvoitteensa.

4. EKP tai asianomainen rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki voi milloin tahansa peruuttaa luvan pitää vähimmäisvarantoja välillisesti, jos

- i) itse välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välillisesti välittäjän kautta, ei täytä sille EKP:n vähimmäisvarantojärjestelmän mukaan kuuluvia velvollisuuksia; tai
- ii) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa täsmennetyt varantojen välillistä hallussapitoa koskevat ehdot eivät enää täyty; tai
- iii) tämä on perusteltua välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä.

Jos lupa peruutetaan välittäjään liittyvistä valvonnallisista syistä, peruutus voi tulla voimaan välittömästi. Jollei tämän artiklan 5 kohdasta muuta johdu, luvan peruuttaminen muista syistä tulee voimaan meneillään olevan pitoajanjakson päättyessä. Välittäjä tai laitos, joka pitää varantojaan välittäjän kautta, voi milloin tahansa pyytää luvan peruuttamista. Luvan peruuttamisen voimaantulo edellyttää ennakoilmoitusta asianomaiselta osallistuvalla kansalliselta keskuspankilta.

5. Välittäjälle itselleen ja laitokselle, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän kautta, ilmoitetaan muista kuin valvonnallisista syistä johtuvasta luvan peruuttamisesta vähintään viisi työpäivää ennen sen pitoajanjakson päättymistä, jonka aikana lupa peruutetaan.

6. Välittäjän on annettava varantopohjaa koskevat tiedot riittävän yksityiskohtaisesti, jotta EKP voi tarkistaa niiden paikkansapitävyyden ja laadun 9 artiklan säännösten mukaisesti. Tämä ei kuitenkaan rajoita sen laitoksen tilastointiin liittyviä erillisiä tiedonantovelvoitteita, joka pitää vähimmäisvarantojaan välittäjän kautta; välittäjän on myös laskettava itseään ja kutakin sellaista laitosta koskevat varantovelvoitteet ja varantotalletukset, jonka puolesta se toimii välittäjänä. Nämä tiedot on toimitettava sille rahaliittoon osallistuvalla kansalliselle keskuspankille, jossa vähimmäisvarantoja pidetään. Välittäjän on toimitettava nämä varantopohjaa koskevat tiedot EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevassa tiedonkeruussa noudatettavan aikataulun mukaisesti ja tässä aikataulussa esitetyin aikavälein asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) säädetyllä tavalla.

11 artikla

Varantotalletusten konsolidoitu käsittely

Laitosten, jotka saavat antaa tilastotietoja konsolidoidusti yhtenä ryhmänä (niiden EKP:n raha- ja pankkitilastointia koskevien tiedonkeruusäännösten mukaisesti, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13)), on 10 artiklan säännöksiä noudattaen pidettävä vähimmäisvarantoja yhden sellaisen ryhmän laitoksen välityksellä, joka toimii yksinomaan näiden laitosten välittäjänä. Ryhmän välittäjänä toimiva laitos voi anoa EKP:ltä vapautusta 10 artiklan 6 kohdan säännöksistä. Jos EKP hyväksyy tämän anomuksen, ainoastaan koko ryhmä on oikeutettu saamaan 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähennyksen.

12 artikla

KKP-pankkipäivät

Jos yksi tai useampi rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin konttori on suljettuna KKP-pankkipäivänä paikallisten tai alueellisten vapaapäivien vuoksi, asianomaisen rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin on tiedotettava laitoksille etukäteen niistä järjestelyistä, joita tullaan soveltamaan näitä konttoreita koskevilla transaktioissa.

13 artikla

Sulautuminen ja jakautuminen

1. Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten varantovelvoitteista ja saa hyväkseen kaikki 5 artiklan 2 kohdan mukaiset sulautuville laitoksille myönnetty vähennykset. Pitoajanjaksona, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, sulautuvien laitosten kaikki varantotalletukset otetaan huomioon arvioitaessa, onko vastaanottava laitos täyttänyt varantovelvoitteensa.

2. Pitoajanjaksoa, jonka aikana sulautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen vastaanottavalle laitokselle myönnetään ainoastaan yksi 5 artiklan 2 kohdan mukainen vähennys. Sulautumista välittömästi seuraavana pitoajanjaksona vastaanottavalta laitokselta vaadittavat vähimmäisvarannot lasketaan sulautuvien laitosten ja tarvittaessa vastaanottavan laitoksen varantopohjien kokonaisuudesta muodostuvan varantopohjan perusteella. Yhteen lasketaan ne varantopohjat, jotka olisivat koskeneet tätä pitoajanjaksoa, mikäli sulautumista ei olisi tapahtunut. Vastaanottava laitos vastaa sulautuvien laitosten tilastotietojen antamista koskevista velvollisuuksista, jotta jokaisesta sulautuvasta laitoksesta saataisiin asianmukaiset tilastotiedot. Asetuksessa (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) olevassa liitteessä II annetaan sulautuvien laitosten erityisominaisuuksiin perustuvat tarkemmat säännöt.

3. Pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, ne vastaanottavat laitokset, jotka ovat luottolaitoksia, vastaavat jakautuvan laitoksen varantovelvoitteesta. Jokainen vastaanottava laitos, joka on luottolaitos, vastaa jakautuvan laitoksen varantovelvoitteesta siinä suhteessa, jonka se saa jakautuvan laitoksen varantopohjasta. Varannot, joita jakautuva laitos on pitänyt pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, jaetaan tässä samassa suhteessa niiden vastaanottavien laitosten kesken, jotka ovat luottolaitoksia. Pitoajanjaksona, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukainen vähennys myönnetään jokaiselle vastaanottavalle laitokselle, joka on luottolaitos.

4. Jokainen vastaanottava laitos, joka on luottolaitos, vastaa mahdollisesti omien vähimmäisvarantojensa lisäksi niistä vaadituista vähimmäisvarannoista, jotka on laskettu jakautuvan laitoksen varantopohjasta tälle vastaanottavalle laitokselle osoitetun osuuden perusteella, sitä pitoajanjaksoa, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen siihen asti kun ne vastaanottavat laitokset, jotka ovat luottolaitoksia, ovat ilmoittaneet varantopohjansa asetuksen (EY) N:o 2423/2001 (EKP/2001/13) 5 artiklan mukaisesti. Pitoajanjaksoa, jonka aikana jakautuminen tulee voimaan, välittömästi seuraavasta pitoajanjaksosta alkaen jokaiselle vastaanottavalle laitokselle, joka on luottolaitos, myönnetään yksi 5 artiklan 2 kohdassa kuvattu vähennys.

14 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Pitoajanjakso, joka alkaa 24 päivänä tammikuuta 2004, päättyy 9 päivänä maaliskuuta 2004.

2. Tämän siirtymäpitoajanjakson vähimmäisvarannot lasketaan 31 päivänä joulukuuta 2003 voimassa olevan varantopohjan perusteella. Neljännesvuosittain raportoiviin laitoksiin sovelletaan 30 päivänä syyskuuta 2003 voimassa olevaa varantopohjaa.

3. Siirtymäpitoajanjaksoon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) 5 artiklan 3, 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja laskemista, ilmoittamista, vahvistamista, korjaamista ja hyväksymistä koskevia menettelyjä.

15 artikla

Loppusäännökset

1. Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä tammikuuta 2004, lukuun ottamatta 5 artiklan 3 ja 5 kohtaa, jotka tulevat voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2004.

2. Vähimmäisvarantojen soveltamisesta asetus (EY) N:o 2818/98 (EKP/1998/15) kumotaan 23 päivänä tammikuuta 2004, lukuun ottamatta 5 artiklan 3, 4 ja 6 kohtaa, jotka kumotaan 9 päivänä maaliskuuta 2004.

3. Kumottuun asetukseen tehtyjen viittausten katsotaan koskevan tätä asetusta.

Annettu Frankfurt am Mainissa 12 päivänä syyskuuta 2003.

EKP:n neuvoston puolesta

Willem F. DUISENBERG
